

afvente, hvad der kommer ud af disse Forhandlinger. Der var dog en enkelt Bemærkning i den højtærede Undervisningsministers Omtale af denne Sag, som jeg var godt tilfreds med, og det var den, at han haabede, at forskellige af disse Skoler skulde blive bevaret. Jeg vilde meget beklage, om en saadan Indsats i Skoleverdenen og den pædagogiske Verden her i Landet, som blev gjort af afdøde Skolebestyrerinde Frøken Zahle og Skolebestyrer Gregersen og forskellige andre, skulde høre til Mindets Verden, høre Fortiden til. Jeg tror dog, at der er en Del Navne, som afgiver Vidnesbyrd om, at det er sandt, hvad jeg har sagt, at der er større Muligheder for et Initiativ indenfor de private Skolers Rammer end indenfor den offentlige Skoles. Det hænger naturligt sammen med, at der kan blive større Enhed i Arbejdet ved de private Skoler, end det er muligt ved de offentlige. Jeg kunde egentlig nøjes med at henvise til den Omtale af Forholdene paa Skaarup Seminarium, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Stilling) fremkom med, og som jeg ellers ikke skal komme ind paa. Men der er dog en Ting, der paatrængte sig mig, nemlig at det Samarbejde, der kan være under saadanne Forhold som dem, det ærede Medlem skildrede, ikke er af bedste Art. Og et godt Samarbejde ved en Skole er unægtelig en Betingelse for, at der kan komme noget godt ud af Skolearbejdet. Men, som sagt, jeg vil ikke paa dette sene Tidspunkt af Finanslovforslagsbehandlingen komme ind paa den Sag.

Derimod vil jeg opholde mig lidt ved det Resultat, der kom ud af mit Replikskifte med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), og som er klart nok. Naar jeg sammenholder de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds med det, der kom fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Stilling), er der for mig ingen Tvivl om, hvordan Stillingen indenfor det socialdemokratiske Parti er, hvorledes dets fremtidige Skoletanke er. Jeg skal skænke det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds alle de Venskabeligheder, han tildelte mig. Der var kun een Ting deraf, som interesserede mig, det var, at det ærede Medlem var saa godt inde i min Arbejdsmaade — jeg troede ikke, det ærede Medlem fulgte mig saa nøje —, og at han mente, at jeg kom overmaade let fra, hvad jeg gav mig af med, men da jeg saa hørte det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds

og bemærkede, med hvilken Omhu han gennemgik de Udtryk, jeg havde valgt, som noget, der skulde lægges nøje Mærke til ikke blot i al Almindelighed, men i sine enkelte Ord, fik jeg jo for mig en Mand, som mente, at jeg vejede mine Ord godt. Disse Betragtninger af de to ærede Medlemmer forenes ikke godt. Men hvad? Det er heller ikke nødvendigt.

Jeg vil udtale min Glæde over den højtærede Undervisningsministers Udtalelse om, at han var villig til om muligt at faa øget Tilskuddet til Lærerløningerne ved de private Skoler og andre Skoler. Enhver kan sige sig selv, at under de forhaandenværende Forhold arbejder disse Lærere under store Vanskeligheder, men Enkelthederne her maa vi helst drøfte indenfor Finansudvalget. Derimod var der en anden Bemærkning, jeg vil anholde for, hvis det er muligt, at faa den højtærede Undervisningsminister bort fra den Tanke, han dør udtalte. Saa vidt jeg forstod ham, ønskede han, at Sommerferien skulde være noget længere, for at Børnene kunde undgaa Arbejdet i de varme Dage. Ja, jeg har nok set, at der her fra København i en lang Aarrække er arbejdet paa dette at faa Sommerferien gjort lang, at faa Varmeferie. Men jeg tror egentlig ikke, det er Børnene, der saa meget trænger til disse Varmeferier, som det er andre, der ønsker dem, og jeg forstaar ikke, hvordan det kan forenes med Lovens Udtryk om, at man skal have 246 Skoledage, de er nemlig ikke saa lette at faa frem. Man maa være klar over, at hvis man forlænger de højere Skolers Sommerferie, er det ikke let at holde Folkeskolen i Gang i Forlængelsestiden, og jeg er tilbøjelig til at tro, at naar der er Tale om Varmeferie, glemmer man Børnenes Trang. Jeg har den Overbevisning, at mangfoldige Børn i Folkeskolen, i Kommuneskolerne, har det sundest og bedst, naar de er i Skolen; thi de er da under gode hygiejniske Forhold. Og man skal huske paa, at naar de har Ferie, er det ikke alle Børn, der kommer ud paa Landet; der er mange, der bliver i Byerne under alt andet end hygiejniske Forhold, og derfor tror jeg, at den omtalte Bestræbelse ikke skal udstrækkes længere. Den har naaet sit naturlige Maal, og det er da heller ikke hvert Aar saa varmt i Begyndelsen af Juli Maaned.

En lille Bemærkning, som den højtærede Undervisningsminister fremkom med, vil jeg nævne. Den højtærede Minister sagde, at vi levede endnu paa Anordnin-